

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Plus ualere quod agitur, quam quod simulati concipitur. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

De falso. Adde etiam Bal. in l. si quis de curio. j. ad leg. cor. de fal. & do. Alexan. de imo. in cōsili. lxxvñ. col. j. in j. vol. & adde qd stante statuto qd falsificans instrumentū puniatur tali poena. qd tñ statutu habet locū in falsificatione acta. ita Bart. in l. in fraudem. s. neq. ff. de iur. fil. & Bal. in cōsili. excvñ. in j. vol. & p. Gād. in tractatu malef. in tit. de fal. & p. Ange. are. in tra. malef. in verb. falsario. col. fi. Franc. Cur.

in glo. quæ incipit: [quia præsumitur.] in contrario facit de l. si creditor. j. de pig. act. & plenius per Bar. in l. si quis ex argētarijs. s. ff. de eden. Vltius not. in versiculo [q si prædictum.] bonum tex. pro eo quod no. Inno. in c. g. perpetuus. extra de fide instru. quod etiam refert Bar. in l. ij. s. de eden. q si appellās petat vt appellatus producat sententiā latam pro se, & a qua fuit appellatū, & ille ad mandatū iudicis nō producit, nulla subsistēte rationabili causa, potest iudex pronuntiare qd si vnquā illa snia producat, nō habeat vigorē sicut hic: si nō producat instrumentū, q sit penitus vacuatu: & nulla fides sibi detur contra aduersarium, puto tñ hanc interlocutoriā nō nocere quo ad alios, quominus cōtra alios possit vt: prout in simili habetur per Inn. in c. causam quæ. qui filij sint legi. j. Item no. in ver. [neque.] casum. qd licet isto casu repellatur istud instrumentū tanquā falsum: vt patet s. dum dicit [quasi falsa chartula &c.] non tamē dictus cōtumax in nō producendo puniē de falso: sed solum vt careat vsu instrumenti: & hoc quia potius culpa pōt sibi imputari quā dolus: si fortē scrupulosa conscientia dūctus non vult iurare se non habere, nec dolo desisse habere: licet ita sit in veritate. Ex quo no. quod scrupulosa conscientia vltra quā sit de iure, non excusat a culpa: sed a dolo sic. secundū Bal. qd tene menti: & sic propter culpam perdit commodū instrumenti: sed quia caret dolo, nō puniē criminaliter. j. Vltimō not. q lata snia quæ transiuit in rem iudi. non pōt peti vt exhibeatur instrumentū: etiam si dicat se velle ipsum de falso accusare. Sed cōtra de ti. j. si ex fal. instru. & l. Diuus. de re iud. in quibus habetur quod etiam post sententiā quæ transiuit in rem iudicatā, potest quis allegare falsitatem instrumenti, vel testium: & petere sententiā rescindi mediāte resti. in integ. Hoc est difficile contrariū: quod format glo. fi. & respondit ipsum procedere quādo lite pendente non fuisset de falsitate quæsitum: sed hic fuit: vnde amplius quæri non potest hanc etiam solutionem videtur tenere Bar. in l. qui agnitis. ff. de excep. & Inno. expressē in c. licet causam. post prin. de proba. Ista solu. videtur contra tex. quia hic nō fuit quæsitū de falso: sed dicebat se velle accusare de falso: & dicitur hic q hoc potest dicere ante sententiā: non post. Dicunt quidam quod imō ab ipso principio allegauit instrumentum fore suspectum de falso, & propterea produciens fuit coactus officio iudicis fidem imponere instrumento, faciendo examinari testes pro eo secundū quod habetur in l. iubemus. s. de proba. vt patet in prin. huius legis ibi: dū dicit [eique fidem imposuerit &c.] hoc tamen non nocet parti aduersæ, quominus iteratō possit dicere se velle ostendere falsitatem instrumenti, non obstante impositione fidei, quousq; pendet causa: sed ea expedita per sententiā diffinitiuā hoc dicere non potest: sed si a principio nō allegasset instrumentum suspectum de falso, & non fuisset sibi imposita fides, fatentur q etiam post sententiā diffinitiuā possent allegari falsitas. j. Alij dicunt q aut quærimus an post sententiā possit petere q instrumentum producat ad præparandū viam accusationis, & non potest peti: & ita loquitur hic. Aut non petitur q iterū exhibeat, sed allegatur falsitas, & offertur probatio: quia fortē potest probari absq; iterata exhibitione: & tunc fatentur contrarium per leges in contrariū allegatas. Alij vt Nic. ma. & Bal. dicunt q aut aduersarius vult redarguere instrumentum de falso ex inspectione ipsius instrumenti ratione cancellaturæ, vel alterius euidentis defectus: & tunc quia ista falsitas fuit temel allegata, & purgata propter examinationes testium: licet iteratō super ea sit audiendus lite pendente, quia illa interlocutoriā non claudit sibi viam, quousq; pendet lis. ea tamen finita per diffinitiuā iterum non potest allegari sed si vellent allegare falsitatem ex alia causa quæ non colligitur ex inspectione scripturæ, fatentur q poterit allegare per leges contrarias: quia de illa non fuit vnquā quæsitum & dicit Bald. q est illa rei veritas & est satis notabilis intellectus. j. Nunc quæritur quid si notarius scripsit talis produxit quoddam instrumentum non abolutum, nec cancellatum, nec in aliqua sui parte vitiatum: in quo sic & sic continet: quod ita incipit: & ita finit, & in hoc parte præsentē

& tacite: postea reperit q in aliqua parte est vitiatū, an noceret. Rñdeo nō: postquā fuit temel imposita fides: quia potuit hoc fieri post: & hoc pbat in l. si ff. si tabu. testa. nullæ extra. & ibi per Bart. qui etiā allegat istū tex. in princ. ibi dum dicit. [eique fidē imposuerit.] Dicit etiā Io. An. post Inn. in d. c. qm cōtra falliam. de glo. super verbo, instru. vbi optimē declarat: & ibi oino vide q pars est præsens, & tacēs, nec ptestat, & permittit ita scribi: vitatur sateri q instrū sit sine vitio. nam postea pōt accusare de falso respectu tenoris instrū: sit ergo cautus in protestādo qd libet saluū ius suū, & allegatio falsitatis. j. Vltimō quæro, quare accusabat criminaliter: nōne melius esset sibi excipere ciuilitervt obtineret pro se sententiā: quā accusare criminaliter ad poenā imponendā de quo nihil lucrabatur: sed ponebat se in periculo & in criminali poenā si nō paret falsitatem: ppter hoc dixerit, quidam quos refert glo. quæ incipit [quæ inscriptiones.] q nō poterat ciuilitervt agere, vel accusare, quousq; accusasset criminaliter. ppter aliquas leges allegatas hic in glo. sed gl. reprehēdit: quia imō est in arbitrio & electioe sua an incipiat a ciuili, vel criminali: vt in l. damus. j. de fal. Doct. dicit q hoc est verū cōtra ipsum criminolum: sed cōtra alij qui sentit cōmodū ex crimine nō pōt agere ciuilitervt: nisi primō criminolum accuset criminaliter: & hoc modo pcedit opi. illorū: & etiam isto modo loquitur per leges illas allegatas: & hoc si criminolum viuūt: si ergo produci cōtra me instrū falsum ignoranter, videt q non possim excipere de falsitate, si notarius viuūt, nisi primō accusem notariū de falso: & tunc ipsum puniri: & tunc sententiā lata cōtra eū faciet fidē p me in causa ciuili: vt in l. j. s. vbi cau. ff. Tene mēti: sed si notarius nō viuueret possem excipere. j. Scias etiā q licet accusauerim de falso, & succubuerim, nō ppterea phibeor dicere instrū nullū et alia cā: vt est tex. in l. Lucius. ff. de pe. hære. facit l. eū qui s. de test. offic. testa. Item si excepi de falso, & succubui, an possim postea de falso accusare criminaliter: dic q sic: per id quod no. Inno. in c. fi. de ordi. cogni. vbi dicit q illud in quo quis succubuit send excipiendo, nō prohibet iterū in alio iudicio deducere agendū: nō sic ecōuerso: quod tamē videtur in intelligendum nisi exceptio mea fuerit repulla tanquam nō vera, & non subsistente falsitate per l. in autē. s. ff. de neg. gest. & l. quod in diem. s. si nō est de cōp. & vide oino in Spe. eo. tit. s. instrū. ver. pe. & fin. j. Noxi hic Bal. in prin. super ver. [chartulam.] cum glo. quæ exponit a priuatā: q sicut produciens instrū falsum pōt accusari de falso vt s. eo. l. ij. ita produciens falsam scripturā priuatā. Sed hoc est verum qn erat produciibilis: ita dicit gl. hic: quia faciet fidē plenam: & qualēqualem: vt quia erat scriptura notata tribus testibus: alius est de se nō habeat effectū, etiā si sit vera, nō tenetur produci de falso: quia neminē læsit, vel lædere potuit: ad hoc solet allegari glo. quæ est in l. damus. j. de falsis. super verbo priuatas.

Plus ualere quod agitur, quam quod simulatē concipitur. Rubrica.

Scriptura quando discordat a rei veritate, statuitur veritati: et non scripturæ, et non veritati

LEX

I.

IN contractibus. Ista l. præmittit vt quod postea dicitur

is modis exemplificat: primō quando simulatio fuit circa personas cōtrahentium: quia in scriptura continēbatur q vnus contrahebat, & reuera nō ipse sed alius contrahebat: vt in l. ij. & in l. iij. postea quādo continēbatur simulatio respectu contractus: j. quia in scriptura continēbatur vnus contractus: puta emptionis: & reuera agebatur alius, scilicet pignoris: & hoc in l. emptione: & illa simulatio querenter vtuntur vsurarij, qui recipiūt pol. pignori. & ne habent computare fructus in sorte: vt j. rit. j. alius ij. volunt q fiat instrumentum vditionis, cum pacto de retrouendendo: cum emptor etiam cum isto pacto lucratur interim fructus: vt in l. ij. de pact. inter empto. & vendito. Sed si ex coniecturis potest apparere quod cōtractus sit simulatus: & in fraudem vsurarum: quia facta venditio cum minori pretio quā valeat, ex quo vna cōditio pacto resultat p̄sumptio: & p̄ualebit quod iuritas: iur gestum, quia reputabitur pignus, non emptio: & sic computabitur

hantur fructus in sorte: vt in c. illo vos. de pigno. & in c. ad nos
 stram. de emp. & vñ. Resultat etiam presumptio ex alio. si ap
 parer quod venditor petebat pecuniam mutuam, & offerebat se
 obligatum pos. cum hoc quod creditor lucraretur fructus. sed
 creditor noluit instrumentum cantare de pignore, sed de vñ
 pignone. tñ etia si pro iusto pretio fuisset vñ facta, deberet
 recindi. cū ex his quæ præcesserunt colligitur intentio partiū le
 cū dñ Bal. Ni. de ma. postea in l. si loquitur qñ nō interuenit si
 mulatio de consensu partiū, sed falsitas preter cōsensum. Die
 xij. Junij M. ccc. xxxix. in ciuitate Paduæ. ¶ Not. in l. j. quod qñ
 scriptura discordat à rei veritate, statuit veritati. & non scripturæ:
 & sic admittitur quis ad probandum contra scripturam quod
 scriptura non est facta de sui voluntate, sed falsò: vel per errorem:
 vt infra eo. l. si. Fallit in casu. l. si. infra arbi. tute. vbi etiam si per
 errorem tutor aliquod apponat in inuentario, tanquam de bonis
 pupilli, cum non sit: non potest probare contra. & est speciale fa
 uore pupilli: quoniam & si scriptum sit de sua voluntate fidei ta
 men: & sic apparenter, & non existenter: vt l. iij. Sed contra de l.
 antiquæ. infra ad velleia. glos. dicit qñ ibi etiam est speciale. Cyn.
 multum se inuoluit in hoc contrario. dicit quod ibi mulier contra
 instrumentum factum de sua voluntate ideo non admittitur qa
 tendit ad consequendum priuilegium contra ius commune. Pu
 ta qñ teneatur de intercessione propter. §. cum. secus si tendit ad
 consequendum aliquid de iure communi. vt in istis legibus. Item
 extra de alijs legibus allegatis in glos. in quibus statuit scripturæ
 sententiæ vel iuramenti: licet veritas sit in contrarium. gl. dicit qñ
 fallit. tu dicit qñ in illis nō solum fuit scriptum, sed etiam dispositū
 contra veritatem rei. & ratione litium dirimendarum, sententiæ &
 iuramentum habetur pro veritate. nec admittitur probatio in cō
 trarium. ne lites sopitæ fuscitentur.

LEX.

II.

Acta simulata. ¶ In l. ij. no. qd' qui potest eme
 re pro se, si facit cantare in
 strumntum in personam vxoris, quæ poterat eme
 re, perinde non valet ac si cantaret in personam suam
 & sic videtur quod cū ex forma statuti forēis non descriptus in
 cōmō non possit acquirere immobilia, non poterit facere can
 tare instrumentum in personam vxoris: etiam si fecerit eam
 describi in cōmō, contrarium seruatur: quia cessat ratio prohi
 bitionis. Nam ideo prohibetur ipse acquirere quia non est ciuis
 nec descriptus in cōmō: nec fraudaretur. sed si facit vxorem ci
 uem, & in cōmō describi, non fraudatur commune: & ista em
 no radicatur in illius persona: & sic non censetur nomem vxor
 is accommodatum duntaxat in instrumento quo casu domi
 niū acquireretur viro, nod vxori: vt infra si quis alteri vel sibi. l.
 mulum. imo acquiritur ipsi vxori, quæ est capax: & non viro. li
 cet si de pecunia viri emptio facta sit teneatur eisdem ad restitu
 tionem pretij. vt no. in l. & si instrumenta infra de fide instru. &
 iur. h. h. f. lib. x.

- ¶ Contra si est factus in fraudem alterius, non potest ipse contrahens hoc allegare
 quia fecit in fraudem sed ille in cuius fraudem factum est bene potest.
 ¶ In heres eius potest hoc allegare?
 ¶ Quis si contrahens est simulatus?
 ¶ Quia si plures sunt species simulationis?
 ¶ Quia si contrahens simulatus, debet exprimere speciem simulationis.
 ¶ Emptio simulata non renouari non potest.
 ¶ Quis si interueniat iuramentum?
 ¶ Contrahens simulatus non habet voluntatem partium.
 ¶ Si contrahens simulatus contra instrumentum garantizatum nulla exceptio admittatur nisi
 si in cōmō, an admittitur exceptio simulationis?
 ¶ Si in instrumento continetur quod venditor vendidit, & tradidit: & tamen postea sem
 per renouat in pos. an pre sumatur contrahens simulatus?
 ¶ Quis si venditor constituit se precario nomine emptoris possidere?

LEX.

V.

Infalsum. ¶ Vltimo no. in l. si. qñ qñ subscripsit se in
 aliqua scriptura, ea non lecta non sen
 se eam approbare: Idem si apponat sigillum: vt infra
 de reb. alie. non alie l. ij. & adde quod not. Bart. in l. j. §.
 circa si. §. col. ff. quemad. test. ape. Et quod no. in c. si quis pre
 byterorum. de rebus ecclesi. non alie: per glo. & ff. de pign. act. l.
 Caius. Secus si sciens: & ea lecta & intellecta: vt l. fideiussor. §. j.
 ff. de pign. nisi se subscripsisset tanquam testis: quia tunc non vide

retur approbare in sui prejudicium. vt l. Ti
 tia. §. Caius. ff. de leg. ij. Circa quæ tñ vide
 qñ no. Bar. in l. diuus. §. itē senatus. ff. de fal.
 & Inn. in c. humilis. & est c. fin. de maio. &
 obe. & in c. ij. de fid. instru. & qñ no. in l. j. §.
 sed & si mandauerit. ff. qñ fusu. ¶ Circa ma
 teriā verò huius. debes scire secū dñ Bar.
 in quodam suo consilio qd' incipit. Petrus
 nicholæ. qñ interdum cōtractus fit in frau
 dē alterius: & tunc nō loquitur ille titulus.
 Interdū fit simulatio: & tūc loquitur. in pri
 mo casu ipse cōtrahens nō potest hoc alle
 gare qñ fecerit cōtractū in fraudem alterius
 quia allegaret turpitudinem suam: vt in l.
 cū profitearis. infra de reuo. dona. & in l. si
 creditoribus. de ser. pi. dato. ma. ille verò in
 cuius fraudem factus fuit, bene potest hoc
 allegare. vt in toto tit. ff. quæ in frau. cre. &
 in titu. si qd in frau. patrōni. ¶ Si aut quæ
 ritur an heres eius possit hoc allegare, di
 stinguatur: aut erat talis cui defunctus tene
 batur aliquid relinquere. vt patronus, vel
 filius: quibus est relinquenda legitima. &
 per cōtractum fraudabatur: quia minor le
 gitima relinquebatur: & tunc potest hoc al
 legare: vt l. ij. infra si qd in frau. patro. Secus
 si nō tenebat sibi aliqd relinquere vt ibi no.
 Circa scd'm verò dicēdū qñ etiā ipse idē qui
 simulatē contraxit pōt simulationē allega
 re, & petere cōtractū rescindi, quatenus de
 facto pcessit: qñ non allegat turpitudinem
 suā. ¶ Sed aduertendū qñ plures sunt spēs si
 mulationis, nam interdum partes simulāt
 aliqū cōtractū facere, tñ agitur inter eos qñ
 nullus cōtractus fiat vt si aliquis dubitans
 de tyranno, ne sibi auferat bona: vel fiscus
 auferat propter delictū eius simulat vñ de
 re: sed vñdere nō vult: & tunc ex simulato
 cōtractu nil agi: & ista est propriē simula

tiō. de qua loquitur. l. nuda. ff. de cōtrahē. emp. & l. imaginaria. de
 reg. iur. & l. emptor. de aqua plu. arcen. & si statum diceret qñ cō
 tra instrumentum publicum nō admittatur nisi exceptio simu
 lationis: intelligitur de ista & non de sequentibus. cum verba sta
 tuti sint propriē intelligenda. Interdum simulatur agi vñ, &
 agitur aliud, vel in substantia: vt in casu. l. iij. in hoc titulo, vel in
 æqualitate, quia agitur sub cōditione, & simulatur agi purē: &
 tūc reiecto qñ simulatē cōceptū est, statuit ei quod verē actū fuit
 vt in hoc tit. Interdū dicē agi simulatē, quia modico tempore est
 cōtractus duraturus: vt l. iij. §. si ab ignoto. ff. de manu. l. itē scēdū
 qñ qñ vñ agitur, & aliud agi simulatur, interdū: illud qd' agitur
 potest valere eo modo quo agitur: & tūc valet illo modo: non qñ
 simulatē cōcipitur. Interdum nō pōt valere illo modo, sed quo
 dā alio, & tunc valet qñ simulatē cōcipitur: vt l. Lucius. la. ij. ff. de
 positi. & ibi vide per Bart. & in l. emptor. de aqua plu. arcen. isto
 ergo casu simulatio habet voluntatem partiū apparenter, & nō
 existenter, Interdum aut habet etiā existenter. vt qñ debitum ex
 vna causa fingitur deberi ex altera de cōsensu vtriusqñ partis. vt
 in casu. l. singularia. ff. si cer. pe. & l. si ex pretio. C. eo. ti. & l. si sub
 specie. de positi. & tūc distingue vt in dictis legibus habetur: an
 dicta fictio fiat per modum habilē ad transferendū vñ debitū
 in aliud: puta per stipulationē. & inspicitur qñ simulatē agitur: an
 fiat per prærium. quod nō est ita potens. & tūc distinguitur an
 pecunia esset parata solutioni, vel nō. & illa nō est propriē fictio
 in qua deficit substantia obligationis. quia hic nō deficit vt in d. l.
 si ex pretio. dicit etiam Bar. ibidem qñ cū plures sint species si
 mulationis, ille qui agendo vel excipiendo allegat cōtractum si
 mulatū, debet exprimere speciem simulationis. aliās allegatio tñ
 inepta & dubia nō admittit. bñ facit qñ no. gl. in c. j. de exce. li. vj.
 super ver. exceptionē. ¶ Item debes scire quod si partes renun
 tiant in cōtractu omnibus exceptionibus etiam simulatis & pro
 mittunt non venire contra, nec allegare, quod renuntiatio exce
 ptionis simulationis non valet. quia in hoc partes sibi ipsas con.

F

¶ Subscripsit se. Ad
 de gl. i. c. si qñ presby
 terorū. de reb. eccle.
 nō alie et an sola sub
 scriptio designat cō
 sensum, vide in l. di
 strahēte. et est l. ij. C.
 de re. alie. nō alie. l. j. in
 §. inter filii. ff. de fal.
 l. si qua p calūniā.
 C. de epi. & de Bar.
 l. ij. dotis. ff. de mat.
 Barb. cō. lxxv. in
 ci. Illud referā in me
 diū. in v. col. i. in. vo.
 & an subscript. vñ
 faciat tantā fidē ac si
 ille totā scripturam
 scripsisset. vide per
 bal. l. admonēdi. ff.
 de iureiur. & ibi Lu.
 ro. in xix. co. & per
 Ant. de bu. in c. j. de
 fide instru.

¶ Simulationis. vñ
 per Bar. cepo. vñ
 nē. l. suis caute. cau.
 cccxxv. & p. Ale.
 de imo. in cōf. ex ij.
 col. j. & ij. in. vol.
 Fran. Cur.

¶ Exprimere. Adde
 Bar. in cōf. suo qñ in
 cip. petrus nicholæ.
 & eū dñ Pau. de ca. i.
 Liurig. §. adeo. ff. de
 pactis. & in suo cōf.
 lx. inci. vñ puncto.
 supra scripto. in pri
 ma pte cō. antiquo
 rū. d. Ale. de imo. in
 cōf. xxv. co. ij. in
 fi. in v. vo. Ange. de
 are. in §. fuerat. in fi.
 de actio. & Bar. cep.
 in tract. de simu. cō
 trac. de simu. cōtrac.
 in vltima præsum
 ptione Fran. Cur.

- a **¶** Leuissima, quid sit culpa leuissima vide per Bar. in l. qd Ner. u. ff. de pol. & car. 22. in c. j. in x. q. de cōmo. & an culpa leuissima sit peccatum mortale vel veniale, vide per Fel. in c. cū te de re iudic. in iij. col. ver. & dicit q. leuissima culpa.
- b **¶** Susceptio. Adde in materia do. Alex. de Imol. in consil. iij. col. ij. ver. & pro hoc in i. volu. & in consil. c. viij. col. pe. & fin. in iij. volu. Cur.

tradunt, dum simulatē agendo nil agere intendunt: & renuntiando tali exceptioni vident velle agere. vt no. Bar. in l. nemo potest. ff. de lega. i. dicens q. quo iure inducuntur ad simulatē agendum, eodem inducuntur ad hanc renuntiationē. arg. in l. doli. §. diuersum. ff. de noua. quiniō etiā si iura uerunt tenet glo. in l. emptione. j. eo. quā semper allegatur, quia sicut simulatus contractus nō habet voluntatē partiū, ita nec iuramentū. vt no. in l. si. j. de non nu. pecu. Et iuramentū non habet consensum partiū non obligat hoc tamē videtur verum nisi iurēt omnia & singula prēdicta esse vera, & non simulata: qā tūc neutra pars admitteret ad allegandū simulationē: qā allegaret se per-

furum: habet ergo locum quod dixi quando iurant non venire contra contractum, vel obseruare contractum adde quod notat Bar. aliās Bal. in l. si. j. de non nu. pe. vide etiā quod no. Bal. de illa materia in l. cū precibus. s. de proba. & Bart. in l. j. in prin. ff. qd vi aut clam. quādo statutū dicit q. cōtra instrumentum guarentigiatum nulla exceptio admittatur nisi solutionis: an exceptio simulata admittatur, dicit vt ibi per eū quē tamen Bal. hic limitat. & inter alios modos prēsumēdi contractū fuisse simulatum prima species simulationis est si in instrumento cōtinet q. venditor vendidit, & tradidit, & tamē postea remansit in possessione semper: vt in l. si. c. §. superuacuum. ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol. sed an hęc prēsumptio resultans ex retentione possessionis tollatur, si constituerit se precario nomine emptoris possidere: vel si retinuit sibi vsum fructum tangitur in l. post contractum. ff. de dona. per Bar. & Bal. in l. illud. de sacrosan. eccle. & j. de dona. ante nup. l. j.

Commodati.

Rubrica.

- 2 **¶** Commodatarius de omni culpa tenetur etiam leuissima & an etiā de casu fortuito?
- 3 **¶** Quod sint aliqui contractus in quibus tenetur quis de casu etiam prater sui culpam contingente.
- 4 **¶** Commodatarius, uel alius si suscipit in se casum, an sufficiat generalis susceptio, ut teneatur? & an s.
- 5 **¶** Quod talis susceptio intelligatur de casibus solitis venire.
- 6 **¶** Si aliqui casus fuerint specificati, & postea subiecta clausula generalis, restringitur ad similes casus, uel minores.
- 7 **¶** Si tempore guerra aliquis suscipiat in se custodiam & castrum, uideatur in se suscipere casum fortuitum: etiam si per eum ei auferatur.
- 8 **¶** Quanto quis recipit rem estimatam an ista estimatio faciat uenire casum fortuitum: & an faciat emptionem, uel non?

LEX I.

A quidem.

¶ Commodatarius non tenetur de casu fortuito contingente sine sui culpa: nisi illum casum in se susceperit. h. d. ista l. In tex. ibi. [imputari & c.] supple si prater eius culpam veniant aliās secus. vt in l. in rebus & l. i. vt certo. §. interdum. ff. eo. nam q. commodatarius de omni culpa tenetur, etiam leuissima: quia eius gratia regulariter celebratur cōtractus de casu tamē fortuito non tenetur: nisi illum in se susceperit quia casus tantum censetur esse de natura contractus cum ex conuentione partium contractus legem. i. naturā accipiunt. vt in l. j. §. si conueniatur. ff. de positi. ¶ Sunt autē quidam contractus in quibus tenetur quis de casu, etiam prater sui culpam contingente. vt in l. incendium. s. si cer. pe. Et in illa l. Cy. plenissimē examinat vnum passum: in quo multae fuerūt opinionēs dū hic dicitur q. si susceperit in se casum, tenetur de casu: an sufficiat generalis susceptio, dicendo volo teneri de omni casu fortuito, vel de omni periculo: non tamen specificat aliquem casum specialiter. Et breuiter in preparatorijs iudiciorū habemus expressum q. talis generalis renuntiatio nihil valet: sed expedit quod specificentur puta in me suscipio casum fortuitum incendiū, naufragiū, aut incursum latronum: nec operetur ista susceptio nisi in specificato: etiam si postea subdatur clausula generalis, scilicet & omnium aliorum casuum fortuitorum. vt habetur in l. sed & si quis. §. quāsitum. ff. si quis cautio. quia in illis preparatorijs iudiciorum seruatur aequitas pretoris in multis potius q. rigor iuris ciuiliū. vt in l. si seruus. §. si pluriū. eo. titu. & in l. & si post tres.

cū ibi no. vnde nō vult pretor sub generali inuolucro verbis quem incurrere poenam, vt si promisi sustinere in iudicio certa die non obstante quocunq. impedimento, etiam obueniente casu fortuito: nisi exprimat. vt dixi. Sed dubium est quid in cōtractibus & in hoc fuerint plures opi. vna fuit Mar. alia Ioā. & Azor. alia Bulgari. alia doc. postea sequentium quas Cy. hic plenē recitat & Bal. hic recitat opi. Nic. de ma. Bar. in d. §. quāsitū. dicit quod hoc modo q. aut sit expressa mentio de casibus fortuitis, & tunc sufficeret generalis susceptio in contractibus: licet in talibus casibus non sufficiat. vt l. quē fortuitis. j. tit. j. & in hoc sit vera opinio Mar. aut nō sit expressa mentio de casibus fortuitis: sed solum de periculo: qā suscepit in se periculum: quod quidem vocabulum latius est quod potest intelligi nō solum de casu fortuito, sed etiam de culpa leuissima iuxta not. in l. si quis nec causam. ff. si cer. pe. vñ isto casu dicit aut in illū qui suscepit in se periculum nō sit translata possessio, vel detentio rei, & tunc qā in re quā non est apud eum nullam culpam etiam leuissimam potest committere, non potest intelligi nisi de casu fortuito. & istū dicit esse casum in l. i. vendit. in princ. de periculo & commo. rei ven. ff. autem si sum fuit translata possessio, vel detentio: & tunc potest culpam committere & tunc aut de natura illius cōtractus veniebat culpa leuis & non leuissima: vt in cōtractu locati qui celebratur tūc vtriusq. & tūc susceptio periculi operatur hic solum vtriusq. culpam leuē veniat & leuissima: non autem casus fortuitus. vñ opus quod aduersione. ff. locati. & satis operat in hoc aut de natura illius contractus veniebat etiam leuissima. vt in contractu cōmod. & etiam mandati quādo erat datū mandatum ad ligendum: & tunc susceptio periculi vt aliquid importer, facit vt teneatur de casu, etiam sine culpa contingente aliās nihil operatur. vt l. Aristo. ff. mādati. Aut erat talis contractus, de cuius natura veniebat etiā casus fortuitus: et sic debet scire q. illud quod dicitur habere locum, nisi obueniat culpa alterius partis: vt in cum proponas. j. de nautico fce. susceptio autem periculi vñ quid operetur, facit vt teneatur de casu cōtingente etiam culpa alterius partis interueniente scilicet debitoris. vt in d. l. cū proponas. ¶ Et not. q. talis susceptio intelligitur de casibus solitis venire: secus de insolitis, & ratio contingitibus vel qui veniunt raro. vt est tex. no. in l. fistulas. §. frumenta. ff. de contrahen. emp. ¶ Et si aliqui casus fuerint specificati, & subiecta clausula generalis restringitur ad similes casus, vel minores nō extenditur ad maiores. arg. in c. sedes. extra de rescrip. Dicit etiam Ioā. in addi. Spe. super rub. de locato. q. si tempore guerra aliquis suscipiat in se custodiam & castrum, videtur in se suscipere casum fortuitum etiā si per vim ei auferatur & hoc ex natura eius quod in se susceperit: qā custodiā tempore guerra suscepit. Teneatur ¶ Examinat etiam Cy. ad aliū articulū quādo quis recipit rem estimatam. an ista estimatio facit venire casum fortuitum in causa quantiam, & an faciat emptionem, vel non, quia in cōtractu emptionis venit casus de his duobus articulis vide plenissimē per Gul. de cu. & Bar. post eum in l. i. vt certo. eo. tit. vñ ponit aliam rationem quam ponit hic Bal.

- 2 **¶** Quando dico tolle hanc pecuniam, uel rem, an uidear donare, uel commodare, vel mutare?
- 3 **¶** Si quis reperit rem tanquam commodatam, & non probauit commodatam, saltem non poterit obtinere ex causa commodati quam non probauit.
- 4 **¶** Que sit differentia inter commodatum, & precarium? & an s. & an s. 6.
- 5 **¶** Precarium, quod potest renouari ad nutum concedentis. & quid in commodato? Precarium non finitur morte concedentis, sed morte eius cui sit cōcessio. & quid in modato?
- 6 **¶** In precario uenit lata, & leuis culpa duntaxat. In commodato uel precario non transfertur dominium: sed tantum usus rei: non pignus, sed ad tempus. Mutuum, an possit repeti ante usum expletum, & quomodo sit saluum?

LEX I.

Vm eum.

¶ Secundum primam lec. glo. d. lex. Si comodator reperit rem commodatam, & non probauit commodatam, saltem non poterit obtinere, necesse habet probare: qā comodarius ad certū tempus: et q. illud tps est finitū: licet nō sit finitus usus, & se dicit reus cōfitebat rē fuisse sibi comodatā ad certū vñm: q. non erat adhuc expletus scdm secūdā negabat comodatā: sed assererebat natā esse & sic assererebat habuisse ab agēte: sed nō ex causa mutata per agentē. vñ dicit hic q. si vult agens obtinere, debet probare.